

Stjernerogalleriet på SAS-hotellet

NNATURLIGVIS var ikke alle deltagerne i Oslo Schakelskaps stormester-turnering i påsken like tilfredse med sin egen innsats og sitt eget sluttresultat.

Verdensmesteren Anatolij Karpov, som vant, var imidlertid godt fornøyd, lot det til. Det skilte bare halvpoenget til Tony Miles og Sergej Makarytsjev, men Karpov fikk markert hvem som er verdensmesteren, og det var det viktigste. Det virket som om han hele tiden hadde full kontroll. Da han måtte slå Miles for å riste ham av seg, gjorde han det.

Det er som IM Knut Helmers har påpekt — Karpov fulgte eks-verdensmester Petrosjans oppskrift: Det er ikke nødvendig å slå så mange, bare man slår de «riktige».

For Simen Agdestein var det jo for såvidt en ære å bli betraktet av verdensmesteren som en

av «de riktige». Og som Simen sa: — Han vinner når han går inn for det!

Til meg sa Karpov et stykke utpå natten, da nestsiste runde pågikk og svensken Tom Wedberg og britten Miles slet i ti timer:

— Jeg er fornøyd hvis jeg kommer på delt førsteplass!

Det var jo beskjedent sagt av en verdensmester. Men Karpov siktet til den aktuelle situasjon. Hvis Miles holdt remis mot Wedberg i sitt ugunstige sluttspill, kunne det tenkes at Miles endte på samme poengsum som Karpov. Derfor tilføyet da også Karpov med et lite smil:

— Men jeg ser nødig at Wedberg taper.

Nå vant imidlertid Wedberg, som han skulle, og Miles måtte nøye seg med å dele annenplassen med Makarytsjev. Men med et resultat bare halvpoenget bak verdensmesteren, blir både Mi-

les og Makarytsjev å plassere på plussiden når status for turneringen skal gjøres opp.

Da tenker jeg også på det spill de to leverte, og som appellerte sterkt til publikum. Ikke minst gjaldt det britten, som virkelig spilte med en friskhet og freidighet som man ikke alltid ser i stormesterturneringer. Men også den adskillig mindre kjente Makarytsjev hadde en brodd i sitt spill som det tallrike publikum satte pris på.

Et avgjort pluss må også noteres for Simen Agdestein, selvfølgelig — og ikke bare fordi han scoret 1 1/2 poeng mer enn han «skulle» i henhold til sitt Elo-tall. Simen ville noe med hvert eneste parti, og han gav ingen halvpoeng ved dørene. Her var det kamp og innsats til siste minutt.

Imponerende var det også at han etter en relativt beskjeden start — et halvt poeng på tre

runder — kom så sterkt tilbake som han gjorde. Slik kjemper en konkurransemann.

Amerikaneren Nick De Firmian blir likeledes å registrere på plussiden, også han med 4,5 poeng, som Simen. Her teller remispartiene mot såvel Karpov som Miles sterkt. Noe heldig var han mot Simen, som gledet amerikaneren med sin eneste bukk i løpet av turneringen. Til gjengjeld var De Firmian maksimalt uheldig mot islendingen Arnason, som han forærte et helt tårn i tidsnød (gjengitt i Af-tenposten).

Selv om stormester Andras Adorjan fra Ungarn fikk samme poengsum som Agdestein og De Firmian, får han allikevel et klart minus ved sitt resultat. Ikke bare fordi han er en verdensstjerne man kunne vente mer av enn 50 pst., men først og fremst fordi han spilte samtlige av sine ni partier til remis, de fleste uten større kamp. Publik-um var selvfølgelig skuffet.

Til Adorjans unnskyldning tæler at han kom direkte fra det ytterst sterkt besatte Ungarn-mesterskap som han vant i stor stil, og at han dro bent fra Oslo til en ny storturnering i New York (hvor forøvrig også De Firmian deltok). Det kan være et hardt liv å være profesjonell sjakkemester, og Adorjan klaget over tretthet.

Det gjorde også Vlastimil Hort, tsjakkemester som med sitt krøllede sin kraftige mustache for å være en håndbeider fra Mars fremstod i franske 1940- og 50-tallet. Det var vel med meg ofte sa han:

— Jeg ber om for at jeg spilte så må ha skuffet både og publikum — I gentleman.

Stormester Rade var heller ikke så med seg selv. Han rig gå for å være videnskapsmann, opp hva dr. Habermas sprogforsker med for de døde tungt har han tenkt å la påsken smuglest Duck på norsk. Uten tur til videnskapene i Oslo, kom over endel papirer Universitetsbibliotek med ble det ikke fremmet til mørdorferer Nordeng.

Men rundene passet han punktresultatet (4 poeng) derkant.

De nordiske II og Arnason levde

så sterkt tilbake
e. Slik kjemper en
ann.

en Nick De Firmi-
es å registrere på
å han med 4,5 po-
nen. Her teller re-
mot såvel Karpov
rkt. Noe heldig var
men, som gledet
n med sin eneste
av turneringen. Til
r De Firmian mak-
lig mot Islendingen
m han forerte et
dsnød (gjengitt i Af-

Det gjorde også stormester
Vlastimil Hort, tsjekkosløvaken
som med sitt kullsorte hår og
sin kraftige mustasje kunne gå
for å være en håndfast havnear-
beider fra Marseille, slik de
fremstod i franske filmer på
1940- og 50-tallet. Da han tok far-
vel med meg etter turneringen,
sa han:

— Jeg ber om unnskyldning
for at jeg spilte så svakt — jeg
må ha skuffet både arrangører
og publikum. — Slik tenker en
gentleman.

Stormester Robert Hübner
var heller ikke særlig fornøyd
med seg selv. Han kunne forøv-
rig gå for å være en litt distré
videnskapsmann, og det er nett-
opp hva dr. Hübner er. Han er
sprogforsker med særlig sans
for de døde tungemål, men nu
har han tenkt å lære seg norsk. I
påsken smugleste han Donald
Duck på norsk. Under en rund-
tur til videnskapelige institusjon-
er i Oslo, kom Hübner også
over endel papyrusruller på
Universitetsbiblioteket, og der-
med ble det ikke noe av hans
fremmøte til mottagelsen hos
ordfører Nordengen.

Men rundene i turneringen
passet han punktlig, selv om re-
sultatet (4 poeng av 9) ble i un-
derkant.

De nordiske IM'er Wedberg
og Arnason leverte en presen-

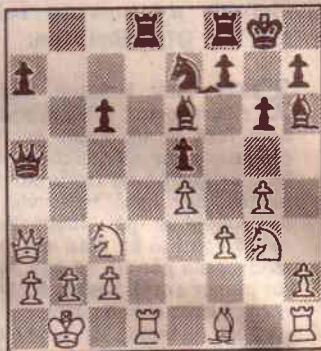
tasjon (3 1/2 poeng, som Hort)
omtrent på linje med hva deres
rating-tall tilsier, og var vel
hverken overbegeistret eller
nedtrykt over sin innsats.

La oss ellers ikke glemme at
jubileumsfestivalen også bestod
av ytterligere fire turneringer,
som vi tidligere har gitt resulta-
tet av.

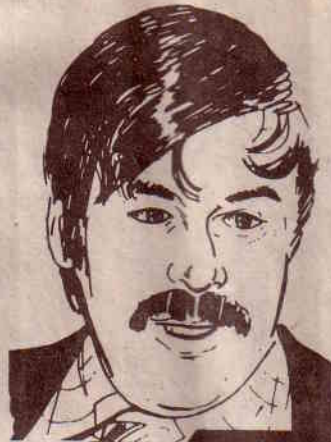
Kreditkassen Grand Prix ble
vunnet av Jari H. Ulrichsen for-
an Daan de Lange, men her skal
vi se den unge Gustav Gud-
brandsen fra Elker beseire Øy-
stein Olsen, OSS.

Her trakk sort, forbløffende
nok: 17. — D × c3!! Hvit ga opp.
Efter 18. D × c3 følger natur-

Gudbrandsen

Olsen

Stormester Vlastimil Hort
— ba om unnskyldning for-
di han ikke spilte bedre ...

Stormester dr. Rob-
Hübner — sprogforsk-
med særlig sans for pap-
yrusruller.

ligvis 18. — T × d1† matt, mens
18. T × d8 besvares med 18. —
De1† og matt.

På 18. b × c3 svarer sort 18. —
T × d1† 19. Dc1 (eller 19. Kb2 20.
L × c1† Kb1 21. L × a3† matt!)
Tb8† 20. Lb5 (ellers matt) T × b5†
21. Ka1 T × c1† 22. T × c1 L × c1,
med tårn og to løpere i overvekt!

Turneringsbulletinen påpeker
at 17. — T × d1† i diagramstillin-
gen er enda mer avgjørende, for
etter det tvungne 18. S × d1 Dd2!
er det matt, enten på c1 eller på

d1. Men jeg forstår Gudbra-
sen!

Forøvrig må vi gjøre o-
merksom på at det var falt u-
dobbelttrekk i avslutningen
det franske — ikke spansk
parti Hort—Agdestein som
gjenga i siste lørdagsspalte
var 40. S × h7 T × h7†.